

Ο μέγας ιεραπόστολος της Αλάσκας
Άγιος Ιννοκέντιος Βενιαμίνωφ

(† 31 Μαρτίου)

Ο άγιος Ιννοκέντιος Βενιαμίνωφ είναι ένας σύγχρονος Πατέρας της Εκκλησίας και μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες στην ιστορία της ορθοδοξίας.

Γεννήθηκε σ' ένα χωριό της Σιβηρίας το 1797, και το όνομά του ήταν Ιωάννης. Ορφάνεψε μικρός, αλλά τον προστάτευσε ο θείος του, ο ιερομόναχος Δαβίδ, που του εξασφάλισε και μια θέση στο Θεολογικό Σεμινάριο του Ιρκούτσκ. Εκεί επιδόθηκε στη μάθηση, αλλά και στις πρακτικές τέχνες: έγινε μαραγκός, μηχανικός, σιδηρουργός και ωρολογοποιός.

Το 1817 νυμφεύθηκε, χειροτονήθηκε διάκονος και το 1821 ιερέας και διορίστηκε στον ιερό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Ιρκούτσκ.

Το 1823 απεστάλη από τον επίσκοπο Ιρκούτσκ Μιχαήλ στην Αλάσκα, ως μέλος της ιεραποστολής. Τον συνόδευαν ο αδελφός του Στέφανος, ο γιος του Ιννοκέντιος, η πρεσβυτέρα του Αικατερίνα και η χήρα μητέρα του Θέκλα. Η δράση του στην Αλάσκα ήταν μνημειώδης. Ίδρυσε σχολεία, ιατρεία, ναούς και ταξίδεψε σε κάθε γωνιά για να γνωρίσει τους ιθαγενείς, να τους συμπαρασταθεί και να τους μεταδώσει το ευαγγελικό μήνυμα.

Οι ιθαγενείς τον εκτίμησαν απεριόριστα κι εκείνος έζησε σαν ένας απ' αυτούς και μοιράστηκε τις δύσκολες συνθήκες της ζωής τους, σεβόμενος τον πολιτισμό τους και συμμεριζόμενος τις κακουχίες τους.

Έγραψε, μεταξύ άλλων: Σημειώσεις επί των νήσων της περιοχής Ουναλάσκα, Κύρια χαρακτηριστικά των Αλεούτων που ζουν στα νησιά, Παρατηρήσεις επί των Αλεούτων και Κουσιανών της Άτκα, Παρατηρήσεις στη γλώσσα των Κολουσκανών και των Κοντιάκων, και (στη γλώσσα των Αλεούτων, της οποίας επινόησε και το αλφάβητο) Υπόδειξη του δρόμου προς τη βασιλεία των ουρανών (έχει εκδοθεί και στα ελληνικά από την ιερά μητρόπολη Νικοπόλεως με τον τίτλο Ο δρόμος προς τη βασιλεία των ουρανών). Συνέταξε επίσης γραμματική της γλώσσας των Αλεούτων και αλεουτο-ρωσικό λεξικό.

Στις 25 Νοεμβρίου του 1838 η πρεσβυτέρα Αικατερίνα πέθανε. **Είχαν πλέον επτά παιδιά:** τον Ιννοκέντιο, το Γαβριήλ, τον Αλέξανδρο, την Κατερίνα, την Όλγα, την Παρασκευή και τη Θέκλα.

Το 1840 ο π. Ιωάννης έγινε μοναχός με το όνομα Ιννοκέντιος, προς τιμήν του αγίου Ιννοκεντίου του Ιρκούτσκ και στις 13 Δεκεμβρίου η Ιερά Σύνοδος τον εξέλεξε επίσκοπο Καμτσάτκας, Κουρίλλων και Αλεουτίων Νήσων με έδρα τη Σίτκα. Ως επίσκοπος επιδόθηκε ακόμη θερμότερα στην ιεραποστολή, με κύριο μέλημα την ίδρυση σχολείων. Το 1850 το ποίμνιό του αποτελείται από 15.000 ψυχές.

Στη συνέχεια μετατίθεται στη Σιβηρία και αναπτύσσει ιεραποστολική και κοινωνική δράση σε περιοχές υποδουλωμένες από τους Κινέζους. Το 1860 ευλόγησε το νεαρό ιερομόναχο Νικόλαο Καζάτκιν (σήμερα άγιο Νικόλαο της Ιαπωνίας), που πέρασε και τον συνάντησε πηγαίνοντας στην Ιαπωνία για ιεραποστολή.

Το 1867 ή 68 ο άγιος ζήτησε από το μητροπολίτη Μόσχας άγιο Φιλάρετο να του επιτρέψει να παραιτηθεί και να αποσυρθεί σε μοναστήρι. Όμως ο άγιος Φιλάρετος κοιμήθηκε ξαφνικά και η Ιερά Σύνοδος εξέλεξε διάδοχό του τον άγιο Ιννοκέντιο!

Στη σπουδαία νέα του θέση ο άγιος διέπρεψε για μια ακόμη φορά, δείχνοντας μεγάλη ποιμαντική αλλά και κοινωνική μέριμνα. Φρόντισε επίσης και για την Αλάσκα, ιδρύοντας μια Ανεξάρτητη Αλεουτιανή Επισκοπή με έδρα τον Άγιο Φραγκίσκο.

Ο άγιος Ιννοκέντιος κοιμήθηκε το 1879 και τάφηκε στη λαύρα της Αγίας Τριάδας του αγίου Σεργίου, δίπλα στο μητροπολίτη Φιλάρετο.

Η μνήμη του εορτάζεται στις **31 Μαρτίου**, καθώς και στις 13 Δεκεμβρίου, μαζί με τους άλλους αγίους της Αλάσκας.

ΠΗΓΗ:

<https://orthodoxia.online/%cf%83%cf%85%ce%bd%ce%b1%ce%be%ce%b1%cf%81%ce%b9%cf%83%cf%84%ce%ae%cf%82/eortologio-oi-agnostoi-orthodoxoi-agioi-tis-makrynis-alaskas/>